

ዳኞች፡- ተሻገር ገ/ሥላሴ

አልማው ወሌ

ዓሊ መሐመድ

ነጋ ዱፊሳ

አዳነ ንጉሴ

አመልካቾች፡- 1. ታምራት ገለታ - ከጠበቃ በሻዳ ገመቹ ጋር ቀረቡ

2. ደጀኔ ስሜ

3. አዲሱ ሱልጣን

4. ኤልሃቤጥ አበራ

- ቀድሞ ጉዳያቸው አያስቀርብም ተብሏል

ተጠሪ፤ የፌዴራል ዐቃቤ ሕግ - አቶ ዮሐንስ ግርማይ ቀረቡ

መዝገቡ ተመርምሮ ተከታዩ ፍርድ ተሰጥቷል።

ፍርድ

ጉዳዩ የሰው ግድያና የማታለል ወንጀል ስራ መፈጸሙ በተረጋገጠበት አጥፊ ላይ የወንጀሉ ውጤት ስለመሆናቸው የተረጋገጡት ንብረቶች ለመንግስት ውርስ መሆን የሚችሉ መሆን ያለመሆኑን የሚመለከት ሲሆን ክርክሩ የተነሳው በአሁኑ አመልካቾችና በሌሎች ሁለት ግለሰቦች በጠቅላላው በስድስት ሰዎች ላይ የአሁኑ ተጠሪ በፌዴራሉ ከፍተኛ ፍርድ ቤት በመሰረተባቸው ክስ መነሻ ነው።

በፌዴራል ከፍተኛ ፍ/ቤት 1ኛ ተከሣሽ የሆነው ያሁኑ 1ኛ አመልካች ታምራት ገለታን በተመለከተ ተጠሪ ያቀረበባቸው ስድስት ክሶች ሲሆኑ ከእነዚህ ክሶች 1ኛው ክስ፡- አመልካች በ1949 ዓ/ም በወጣው የወንጀል ሕግ አንቀጽ 32(1(ሀ)) 522(1ሀ እና ሐ) ስር የተመለከተውን በመተላለፍ ከ1992 ዓ.ም. ጀምሮ እስከ 1999 ዓ.ም. ድረስ ባለው ጊዜ ውስጥ በተለያዩ ጊዜአትና ቦታዎች በጥንቆላ ተግባር ሰዎችን ከታመሙበት የበሽታ አይነት አድናለሁ በማለት ከተለያዩ ነገሮች የተቀመመ ውህድ በማጠጣት አቶ ተስፋ ተሾመ (አቶ ተስፋ ወረኪሉ)፤ ኢብራሂም ባርኔቾ፤ የአባቱ ስም ያልታወቀ ፈጠነ የተባለ ግለሰብ፤ መሐመድ አረጋ፤ እና መካ አብዲላሊ የተባሉትን ግለሰቦች በግፍ ገድሏል የሚል ሲሆን 2ኛው ክስ ደግሞ በ1996 ዓ.ም. በወጣው የወንጀል ሕግ አንቀጽ 32(1(ሀ)) እና 539(1ሀ(ሐ)) ስር የተመለከተውን በመተላለፍ በ1ኛው ክስ ላይ በተገለጸው አኳኋን ሚች ወሰኔ ፈረደን በግፍ ገድሏል የሚል ነው። 3ኛ ክስ ደግሞ በ1949 ዓ.ም. በወጣው የወንጀል ሕግ አንቀጽ 32(1ሀ)፣ 27(1) እና 522(1(ሐ)) የተመለከተውን በመተላለፍ ከኤች አይ ቪ ቫይረስ አድናለሁ በማለት ለወ/ሮ ቪነስ ዩሐንስ በጊዜው የምትወስደውን ዘመናዊ መድኃኒት እንድትተው በማድረግ ውህዱን በተደጋጋሚ በመስጠት በከፍተኛ ህመም ወስጥ እንድትወድቅ በማድረግ በውጪ አገር ህክምና የዳኑ በመሆኑ በግፍ ሰው ለመግደል ሞክረዋል የሚል ሲሆን ሌሎች ሶስት ክሶች ደግሞ የማታለል ተግባሮችን የሚያሳዩ ናቸው። ይኸውም 4ኛው ክስ በ1949 ዓ.ም. በወጣው የወንጀል ሕግ አንቀጽ 32(1ሀ) እና 656(ሀ) ስር የተመለከተውን በመተላለፍ ከ1991 ዓ.ም. የአባቱ ስም ካልተጠቀሰው መንግስቱ ከተባለው የግል ተበዳይ በጥንቆላው እምነት ስር እንዲወድቅ በማድረግ የማታለል ብር 50,000.00(ሃምሳ

ሺህ) ፣ ከአቶ አረጋ ይማምና ከወ/ሮ ረሒማ ሰኢድን በጥንቆላው ስር እንዲወድቁና ልጃቸውን ወደ ውጪ ለመላክ ሲሉ ቤት እንዲሸጡ በማድረግ ብር 13,000.00 መውሰዳቸውን፣ ከአቶ አብድረልሐሚድ መሀመድና ከወ/ሮ ማረያም አብዱላሂ ደግሞ በጥንቆላው እምነት ስር እንዲወድቁ በማድረግ ብር 20,000.00 መውሰዳቸውን፣ ከአቶ ተስፋዬ ታዩ እና ከአቶ ደረሰ ሰሙም በተመሳሳይ ዘዴ ሜሪኩሪ የተባለ ነገር ስለመሆኑ በጥንቆላው እንደአረጋገጡና እንዲገዙ በማድረግ የግል ተበዳዮች ብር 400,000.00 ከገዙት በኋላ ከራሱ ዘንድ እንዲያስቀምጥ በማድረግ መውሰዳቸውን፣ ከአቶ አቶ ራሚ ያሲን ደግሞ በማታለል ብር 150,000.00 መውሰዳቸውን፣ ከአቶ እስማኤል ያሲንና ጀማል ከተባሉት ወንድማማቾች ደግሞ በተመሳሳይ የማታለል ዘዴ ብር 60,000.00(ስልሳ ሺሳ) መውሰዳቸውን የሚገልጽ ሲሆን 5ኛ ክስ በ1996 ዓ/ም በወጣው የወንጀል ሕግ አንቀጽ 32(1(ሀ)) እና 696(1(ሐ)) ስር የተመከተውን በመተላለፍ በጥንቆላው ዘዴ በማታለል ወ/ሮ ወላንሳ አብርሃን መኖሪያ ቤታቸውን በስጦታ እንደሰጧቸው በማስመለስ አስፈርመው ቤቱንና ቦታውን መውሰዳቸውን የሚገልጽ ነው።6ኛው ክስ ደግሞ በ1949 ዓ/ም የወጣውን የወንጀል ሕግ አንቀጽ 589(1) ስር የተመለከተውን በመተላለፍ በጥንቆላው ዘዴ በማስፈራራት የግል ተበዳይ ታዩች ማሞ፣ ወ/ሮ ሜላት ሽፈራውን፣ ቪነሱ ዩሐንስን በተለያዩ ጊዜያት የግብረ ስጋ ግንኙነት ከ1ኛ አመልካች ጋር እንዲፈጸሙ አድርገዋል የሚል ነው።አመልካች የተከሰሱባቸውን የወንጀል ድርጊቶችን ክደው በመከራከራቸው አቃቤ ሕግ አሉኝ ያሏቸው የሰውና የሰነድ ማስረጃዎች ቀርበው ከተሰሙና ከተመረመሩ በኋላ የአመልካች የመከላከል መብታቸው ተጠብቆላቸው ማስረጃዎቻቸው ከተሰሙ በኋላ ፍርድ ቤቱ ጉዳዩን መርምሮ አመልካች የአቃቤ ሕግ ማስረጃዎችን በመከላከያ ማስረጃዎቻቸው ሊያስተባብሉ አልቻሉም በሚል ምክንያት አመልካችን በስድስቱም ክሶች ጥፋተኛ በማድረግ በጠቅላላው በእድሜ ልክ ፅኑ እስራት እንዲቀጡ፣ አመልካች ካፈሯቸው ንብረቶች መካከል በአዲስ አበባ ትራንስፖርት ቅርንጫፍ መ/ቤት የምዕራብ ዞን ፅ/ቤት በቁጥር ምዕ/ዞን/12069/200 በቀን 21/11/2001 በጻፈው ደብዳቤ በገለፀው መሰረት የሰሌዳ ቁጥር 2-60978 አ.አ እና 2-49372 አ.አ የሆኑ ተሽከርካሪዎች፣ አቤሲኒያ ባንክ ሐምሌ 27 ቀን 2001 በጻፈው ደብዳቤ በኩራኤል ቅርንጫፍ በአመልካች ስም በቁጠባ ሂሳብ ቁጥር 2151 መኖሩ የተገለጸውን ብር 153,351.72፣ በፍቺ ከተማ ቀበሌ 04 ሆቴልና በቀበሌ 03 የሚገኝ ከልማት ባንክ የተገዛ ቦታ በቁጥር 145/ፓ-58/02 በቀን 22/11/2001 ዓ.ም. በተፃፈ ደብዳቤ በአመልካች ስም መኖሩ የተረጋገጠው ንብረት፣ በአዳማ ከተማ የሚገኘው ቤት የፍትህ-ሐብሌር ክርክርን ውጤት በጠበቀ መንገድ፣ ብዛቱ 131 ሆኖ 1445 ግራም ወርቅ፣ ብርና ሌሎች አርቲፊሻሎችን ለመንግስት ውርስ እንዲሆኑ በሚል የተወሰነ ሲሆን ለመንግስት ውርስ እንዲሆኑ በተባሉት ንብረቶች የሰነድ ወገኖች መብት መጠበቅ ያለበት ስለመሆኑም ተገልጾ ተወስኗል።የአሁኖቹ 2ኛ አመልካች(ደረጀ ስሜ) እና 3ኛ አመልካች (አዲሱ ሱልጣን)ን በተመለከተ ደግሞ በ4ኛው ክስ ላይ የተገለፀውን የማታለል ወንጀል መፈፀማቸው ብቻ ነው የተረጋገጠው ብሎ በወንጀል ሕግ አንቀጽ 692(1) መሠረት እና በተጨማሪም በ1949 ዓ.ም፣ የወጣው የወንጀልኛ መቅጫ ሕግ ቁጥር 606 ጠቅሶ ጥፋተኛ በማድረግ በ2ኛው አመልካች ላይ የ5 ዓመት ጽኑ እሥራት እና ብር 5000 መቀጮ፣ በ3ኛ አመልካች ላይ የ4 ዓመት ጽኑ እሥራት እና የብር 3000 መቀጮ ሲወሰን በአሁኗ 4ኛ አመልካች (ኤልሣቤጥ አበራ) በሚመለከት ደግሞ በ5ኛው ክስ ላይ የተገለፀውን የማታለል ወንጀል መፈፀሟ ሊረጋገጥባት ችሏል በማለት በወንጀል ሕግ አንቀጽ 692(1) መሠረት ጥፋተኛ በማድረግ የአምስት ዓመት ጽኑ እሥራት ቅጣት እና የብር 3000 መቀጮ ወሰኖታል።ሌሎች ተከላኾች ላይም ተገቢ ነው ያለውን የጥፋተኝነትና የቅጣት ውሳኔ ሰጥቷል።

ከዚህም በኋላ ሁሉም አመልካቾች በተወሰነባቸው የጥፋተኝነትም ሆነ የቅጣት ውሳኔ ቅር በመሰኘት ይግባኛቸውን ለፌዴራሉ ጠቅላይ ፍርድ ቤት ይግባኝ ሰሚ ችሎት ያቀረቡ ሲሆን ተጠሪም በተሰጠው የቅጣት ውሳኔ ላይ ቅር በመሰኘት ለዚህ ፍርድ ቤት ይግባኝን አቅርቦ ፍርድ ቤቱም ግራ ቀኙን ከአከራከረ በኋላ የአቃቤ ሕጉን ይግባኝ ውድቅ ሲያደርግ የ1ኛውን አመልካች ይግባኝ በተመለከተ በክሶቹ ላይ ተላልፏል ተብለው የተጠቀሱበት የሕግ አንቀጾች በወ/መ/ሕ/ሥ/ሥ/ቁ. 113/2/ መሠረት ተለውጠው 1ኛው አመልካች(ታምራት ገለታ) በ1ኛው ክስ በወንጀለኛ መቅጫ ሕግ ቁጥር 58/1/ እና 523 መሠረት፣ በ2ኛው ክስ በአዲሱ የወንጀል ሕግ አንቀጽ 58 እና 540 መሠረት እንዲሁም በ3ኛው ክስ በሰው ግድያ ሙከራ ወንጀል በወንጀለኛ መቅጫ ሕግ አንቀጽ 58/1/ለ 27/1/ እና 523 መሠረት ጥፋተኛ ሊባል ይገባል በማለት የጥፋተኝነት ውሳኔ የተሰጠባቸውን ድንጋጌዎች ያሻሻለ ሲሆን በሌሎች ድንጋጌዎች ስር የተሰጠውን የጥፋተኝነት ውሳኔ ግን እንዳለ በማፅናት ቅጣቱን በተመለከተ ተደራራቢ የሆኑ ወንጀሎች መገኘታቸው ሲረጋገጥ ቅጣት ሊወሰን የሚችለውን መርህ መሰረት አድርጎ ከአሰላ በኋላ በጠቅላላው አመልካች በ25(ሃያ አምስት) አመታት ፅኑ እስራት እንዲቀጡ በመወሰን በንብረት አወራረስ ላይ የተሰጠውን ውሳኔ ደግሞ በውርስ የተገኘ ንብረት እንዳይወረስ ጠቅሶ ሙሉ በሙሉ አጽንቶታል። በ2ኛ አመልካችና (ደረጃ ስሜ) እና በ4ኛ አመልካች(ኤልሣቤጥ አበራ) ላይ የፌዴራል ከፍተኛ ፍ/ቤት የወሰነው የእሥራት ቅጣት በማሻሻል የእሥራቱ ቅጣት በአንድ ዓመት እንዲቀንሰላቸው ተደርጎ ታሥረው የቆዩበት ጊዜ የሚታሰብላቸው ሆኖ እያንዳንዳቸው በአራት ዓመት ጽኑ እሥራት እንዲቀጡ የወሰነ ሲሆን በ3ኛ አመልካች (አዲሱ ሱልጣን) የተሰጠው ቅጣት ግን እንዳለ እንዲፀና፣ በቀለ ገለታ የተባለው ደግሞ በነፃ እንዲሰናበት ሲል ወስኗል።የሰበር አቤቱታው የቀረበውም በዚህ የጥፋተኝነትና የቅጣት ውሳኔ ላይ መሰረታዊ የሆነ የሕግ ስህተት ተፈጽሟል በሚል ምክንያት ሲሆን አቤቱታው ተመርምሮ አመልካቾች በጥፋተኝነት እና በእስራት ቅጣቱ ያቀረቡት የሰበር አቤቱታ መሰረታዊ የሆነ የሕግ ስህተት የለበትም ተብሎ በሰበር ችሎቱ አጣሪ ችሎት ተቀባይነት ያጣ ሲሆን የሰበር አቤቱታው ለዚህ ችሎት እንዲቀርብ የተደረገው 1ኛ አመልካችን በተመለከተ ንብረቶቹ እንዲወረሱ የተሰጠው ትእዛዝ ከኢ.ፌ.ዲ.ሪ የወንጀል ሕግ አንቀጽ 98 ድንጋጌ አንፃር ተገቢ መሆን ያለመሆኑን ለመመርመር ተብሎ ነው። በዚህም መሰረት ለአቃቤ ሕግ ጥሪ ተደርጎለት ቀርቦ በሰጠው መልስ ንብረቶቹ እንዲወረሱ ትእዛዝ ሊሰጥ የቻለው ከወንጀል ፍሬ የተገኙ መሆናቸው ተረጋግጦ ስለመሆኑና ሕጉም የአስገዳጅነት ባህርይ ያለው በመሆኑ ነው በማለት በንብረቶቹ ላይ የተሰጠው ውሳኔ እንዲጸና ዳኝነት የጠየቀ ሲሆን የአመልካች ጠበቃ በበኩላቸው አመልካች ጥፋተኛ የተባሉባቸው ልዩ ድንጋጌዎች ስለንብረት መወረስ የማይደነግጉ በመሆናቸው ንብረቶቹ ሊወረሱ የሚችሉበት የሕግ አግባብ የለም በማለት የሰበር አቤቱታቸውን በማጠናከር ተከራክረዋል።

የጉዳዩ አመጣጥ አጠር አጠር ባለመልኩ ከላይ የተገለፀው ሲሆን ይህ ችሎትም የግራ ቀኙን ክርክር ለሰበር አቤቱታው መነሻ ከሆነው ውሳኔ እና አግባብነት ካላቸው ድንጋጌዎች ጋር በማገናዘብ በሚከተለው መልኩ መርምሮታል።እንደመረመረውም የአመልካች ንብረቶቹ እንዲወረሱ በሚል የተሰጠው ውሳኔ ሕጉን መሰረት ያደረገ ነው ወይስ አይደለም? የሚለው ነጥብ በጭብጥነት ሊታይ የሚገባው ሁኖ አግኝቶታል።

ከክርክሩ ሂደት መገንዘብ የተቻለው 1ኛ አመልካች የተከሰሱትና ጥፋተኛ የተባሉት በስድስት ክሶች ሁኖ የአመልካች ጠበቃ እንደጠቀሱት ሁሉም የጥፋተኝነት ውሳኔ የተሰጠባቸው ልዩ ድንጋጌዎች በቅጣት አወሳሰን ጊዜ የንብረት መወረስ ስለመኖሩ በግልፅ አያስቀምጡም።እንዲህ ከሆነ የአመልካች ንብረቶቹ የሚወረሱበት አግባብ ስለመኖሩ ሕጉ በሌላ መንገድ አስቀምጧል

ወይ? የሚለው ጥያቄ መነሳቱ የማይቀር ነው። ይህን ጥያቄ ለመመለስ የአመልካች ንብረቶች የተያዙበትን አግባብ እና የክሶችን ይዘት መመልከቱ ተገቢ ይሆናል። አመልካች የተከሰሱባቸው ድንጋጌዎች በጥንቆላ ዘዴ ሰዎችን በመግደልና በማታለል ንብረታቸውን ወስደዋል፤ ያላግባብም በልጽገዋል በሚል ምክንያት ሲሆን ንብረቶቹ የወንጀሉ ፍሬዎች ስለመሆናቸው አቃቤ ሕግ በክሱ በማስረጃ ዝርዝር ገልጾ ፍሬ ነገርን የማጣራትና ማስረጃን የመመዘን ስልጣን ያለው፤ ጉዳዩን በመጀመሪያ ደረጃ የተመለከተው የፌዴራሉ ከፍተኛ ፍርድ ቤት አመልካች በውርስ ከአገኙት እና ራሳቸው በግል ጉልበታቸው፤ ገንዘባቸው እና እውቀታቸው ሊያፈሩ ከሚችሉት በላይ ሀብት አካብተው መገኘታቸውን ማረጋገጡን በውሳኔው ላይ በግልጽ አስፍሯል። ይህ የስር ፍርድ ቤት ድምዳሜ በይግባኝ ሰሚው የፌዴራል ጠቅላይ ፍርድ ቤት ችሎትም ተቀባይነት ማግኘቱን ውሳኔው ያስገነዝባል። እንዲህ ከሆነ ንብረቶቹ የወንጀል ፍሬ ናቸው የሚለው የበታች ፍርድ ቤቶች ድምዳሜ ለዚህ ችሎት በኢ.ፌ.ዲ.ሪ ሕገ መንግስት አንቀጽ 80(3(ሀ)) እና አዋጅ ቁጥር 25/1988 አንቀጽ 10 መሰረት ከተሰጠው የመሰረታዊ ህግ ስህተት ማረጋገጥ ስልጣን አንጻር ሲታይ በዚህ ችሎት የተለየ ድምዳሜ ሊያዘገቡት ወይም ሊለወጥ የሚችል አይደለም። ምክንያቱም የዚህ ችሎት በሕጉ ተለይቶ የተሰጠው ስልጣን ፍሬ ነገርን ማጣራት ወይም ማስረጃን መመዘን ስላለመሆኑ ከላይ የተጠቀሱት ድንጋጌዎች ይዘትና መንፈስ የሚያስገነዝቡን ጉዳይ ነውና። በመሆኑም ንብረቶቹ የወንጀል ፍሬዎች ስለመሆናቸው ፍሬ ነገርን ለማጣራትና ማስረጃን ለመመዘን ስልጣን ባላቸው ፍርድ ቤቶች መረጋገጡን እንዳለ የምንቀበለው ጉዳይ ሁኖ ወደ ሕጉ ስንመጣ ደግሞ በሕጉ ላይ በግልጽ በተደነገገ ጊዜ ፍርድ ቤቱ ከአንቀጽ 98 ቀጥሎ በተመለከቱት ድንጋጌዎች መሰረት ንብረቱ በሙሉ ወይም በከፊል እንዲወረስ ሊፈርድ እንደሚችል በዚህ አንቀጽ ንዑስ አንቀጽ አንድ ስር በግልጽ የተቀመጠ ሲሆን በአንቀጽ ንኡስ አንቀጽ ሁለት ስር ደግሞ የጥፋተኝነት ውሳኔ በተሰጠበት የወንጀል ስራ ወንጀለኛው በቀጥታም ሆነ በተዘዋዋሪ መንገድ ያገኘው ንብረት እንደሚወረስ አስገዳጅነት ባለው መልኩ ተደንግጓል። ከአንቀጽ 98(2) ድንጋጌ ይዘትና መንፈስ መገንዘብ የሚቻለው የንብረት መውረስ ፍርድ ሊሰጥ የሚችለው ወንጀለኛው ንብረቱን ያገኘው የጥፋተኝነት ውሳኔ በተሰጠበት የወንጀል ስራ በቀጥታም ሆነ በተዘዋዋሪ መንገድ ስለመሆኑ ከተረጋገጠ ስለመሆኑ ነው። በመሆኑም የጥፋተኝነት ውሳኔ የተሰጠበት ድንጋጌ የንብረት መውረስ እንደሚኖር በቅጣት መልክ ባያስቀምጥም ንብረቱ የወንጀሉ ፍሬ ስለመሆኑ ከተረጋገጠ ፍርድ ቤቱ የወንጀለኛው ንብረት ለመንግስት ውርስ እንዲሆን የግድ መፍረድ ያለበት መሆኑን ሕጉ በግልጽ ያሳያል።

ከዚህ አንጻር ስንመለከተውም የአመልካች ጠበቃ የኢ.ፌ.ዲ.ሪ የወንጀል ሕግ አንቀጽ 98(1) ድንጋጌን ብቻውን ነጥለው በመጥቀስ የሚያቀርቡት ክርክር የአንቀጹን ንኡስ አንቀጽ ሁለት ድንጋጌ ይዘትና መንፈስ በክርክሩ ላይ ከተረጋገጡት ፍሬ ነገሮች ጋር ያገናዘበ ሁኖ አላገኘውም። ስለሆነም የአመልካች ንብረቶቹ የተገኙት በወንጀል ስራ ስለመሆኑና ንብረቶቹ የወንጀሉ ፍሬ ስለመሆናቸው ተረጋግጦ ለመንግስት ውርስ እንዲሆኑ የተሰጠው ውሳኔ በ1949 ዓ/ም በወጣው የወንጀል ሕግ አንቀጽ 97"ም" ሆነ በ1996 ዓ/ም ከወጣው የወንጀል ሕግ አንቀጽ 98(2) ድንጋጌዎች ይዘት ሲታይ ሕጉን የተከተለ እንጂ የሚነቀፍ ሁኖ አላገኘውም።

ሌላው ከዚህ የንብረት መውረስ ውጤት ጋር ተያይዞ በበታች ፍርድ ቤቶች ውሳኔ እንደተገለጸው ግልጽ ሁኖ መቀመጥ ያለበት ነገር ለመንግስት ውርስ እንዲሆኑ በታዘዙት የአመልካች ንብረቶች የሶስተኛ ወገኖች መብት ካለ የማይነካ መሆኑ ነው። ስለሆነም የፌዴራሉ ከፍተኛ ፍርድ ቤት በዚህ ረገድ የሰጠው ግልጽ ውሳኔ እና የፌዴራሉ ጠቅላይ ፍርድ ቤት ይግባኝ ሰሚ ችሎት በውርስ የተገኙ ንብረቶች ሊወረሱ አይገባም በማለት የሰጠው ውሳኔ በንብረቶቹ ላይ ሶስተኛ

ወገኖች ያላቸው መብት እንዳይነካ የሚገልጽ በመሆኑ በዚህ ረገድ መብት አለን የሚሉትን ሶስተኛ ወገኖች የዚህ ሰበር ሰሚ ችሎት ውሳኔም መብታቸውን የማይነካ መሆኑ ሊታወቅ የሚገባ ሁኖ አግኝተናል። ሲጠቃለልም በጉዳዩ ላይ በተሰጠው ውሳኔ መሰረታዊ የሆነ የሕግ ስህተት አለ ለማለት ስላልተቻለ ተከታዩን ወስነናል።

ው ሣ ኔ

1. በፌዴራሉ ከፍተኛ ፍርድ ቤት ተሰጥቶ በፌዴራሉ ጠቅላይ ፍርድ ቤት የወንጀል ይግባኝ ሰሚ ችሎት የጥፋተኝነትና የቅጣት ውሳኔ ተሻሽሎ የንብረት ውርስ ውሳኔን ያጸናው የውሳኔ ክፍል በወ/መ/ሕ/ሥ/ሥ/ሕ/ቁጥር 195(2(ለ-2) መሰረት ጸንቷል።
2. አመልካች በወንጀሉ ተግባር ስለማግኘታቸው የተረጋገጡት ንብረቶች ለመንግስት ውርስ እንዲሆኑ መወሰኑ ሕጋዊ ነው ብለናል። ሆኖም የሶስተኛ ወገኖች መብት ግን የሚነካ ሊሆን አይገባም ብለናል።
3. የፌዴራል ጠቅላይ ፍርድ ቤት ይግባኝ ሰሚ ችሎት በወ/ደ/መ/ቁጥር 48915 ታህሳስ 28 ቀን 2003 ዓ/ም የሰጠው ውሳኔ መጽናቱን እንዲያውቀው ለክፍሉ ማረሚያ ቤት ይጻፍ ብለናል።
መዝገቡ ተዘግቷል፤ ወደ መዝገብ ቤት ይመለስ ብለናል።

የማይነበብ የአምስት ዳኞች ፊርማ አለበት

ት/ዘ